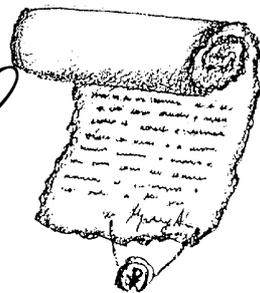




# Hírlevél



A NAGYTÉNYI RÓMAI KATOLIKUS EGYHÁZKÖZSÉG  
BELSŐ LAPJA

2022. október 05. Templomszentelés ünnepe

XXX. évfolyam 2. szám



A nagytényi templom felszentelő okmánya 1755-ből.

## A nagytényi templom felszentelő okmánya 1755-ből

*Forrás: Nagytényi Újság 1935 febr. 1. ; III. évfolyam 3. szám; 1. oldal;  
cikk címe: „A 180 éves nagytényi templom” (130. kép)*

„Én padányi Bíró Márton, Isten és az apostoli Szentszék kegyelméből veszprémi püspök, ugyanazon nevű vármegye helytartója és örökös főispánja, Őfelsége valóságos belső titkos tanácsososa és a királynő kancellárja alulírott év október hó első vasárnapján (1), amely a szent olvasó ünnepére esett, felszentelem a Tétényi templomot és főoltárát a mennybe felvett Boldogságos Szűz Mária tiszteletére és Szent Kolombán, Szent Amator és Szent Vincencia ereklyéit elhelyezem annak főoltárába.

Minden keresztény hívőnek, akik mai napon e templomot meglátogatják egy évi, azoknak pedig, akik a felszentelés évforduló napján látogatják - amelyet október hó első vasárnapjára tűztem ki - az egyházban szokásos formában 40 napi bűcsút engedélyezek.

Kelt Tétényben az Úr 1755-ik évében, október hó 5-én

Márton veszprémi püspök”

*(1): az újság szövegében “második vasárnapján” szerepel, de ez nyilvánvalóan helytelen; megj. Botos*

„Az ünnepélyes templomszentelési szentmisét a megbetegedett püspök jelenlétében Kis Pál eger-szegi plébános mutatta be.

A Magyar szentbeszédet egy pálos szerzetes, a német nyelvűt Milldorfer György torbágyi plébános mondta.

Az ünnepélyes alkalmon a szerzeteseken kívül megjelent 15 plébános, Horváth Pál esperes, bicskei plébános vezetésével, továbbá

Lenthai István veszprémi olvasókanonok, püspöki helynök,

Drávecz József veszprémi kanonok plébános, a Szent Annáról nevezett szeminárium prefekta.

## A TARTALOMBÓL:

Emlékezzünk a régiekről! .....	2. oldal
Botos Ferenc: Bükk testvér.....	2. oldal
A Miatyánk értelmezése .....	3. oldal
Rózsafüzér zarándoklaton .....	3. oldal
Olvassunk verset, mert érdemes .....	4. oldal
A hűségről .....	4. oldal
Mozizás a Bakonyban .....	5. oldal
Egyházközségi tábor 2022.....	5. oldal
Élménybeszámoló a hittanos táborunkról.	6. oldal
Keresztút a békéért.....	7. oldal
Van egy álmom... ..	7. oldal
Plébániai hittan.....	8. oldal
Piroska és Farkas.....	8. oldal
Krónika .....	8. oldal
Naptár .....	8. oldal

A templom védőszentje Nagyboldogasszony. További védőszentként tartják számon Nepomuki Szent Jánost és Szent Annát, Szent Sebestyént, valamint az építtetőre utaló Szent Juliannát.”

*Forrás: Bárdos István; 7. A Nagytétényi Nagyboldogasszony Plébánia (Budai-Déli Espereskerület) 493-504. oldal)*

## Emlékezzünk a régiekről!

A mai járvánnyal, háborúval, anyagi gondokkal és aggodalmakkal teli világunkban sajnos csak ritkán szakítunk időt arra, hogy átgondoljuk, az őseink vajon hogyan is birkóztak meg a hasonló történelmi helyzetekkel, feladatokkal. Mi is a mi örökségünk, megvan-e még az ősi tudásunk, hitünk, amit ilyen helyzetekben használhatunk. Azt mondják, hogy a történelem tanít, a temetőben pedig a sírkövek a múltból mesélnek, de mi vajon figyelünk-e a régiek tanítására. Vajon mi magyarok tisztában vagyunk-e az igazi történelmünkkel? A templom szentelésének ünnepe jó alkalom lehet arra, hogy felidézzük, milyen is volt Magyarország abban az időben, amikor a templomunk épült. Lássuk hát néhány mondatban.

A nagytétényi templom felszentelésének idején 1755-ben Európa két háborús időszak között néhány évig éppen viszonylagos békében élt. A török elleni harcok elmúltával az európai hatalmak az osztrák örökösödési háborúban csaptak össze. Magyarország ebben az időben kivéreztetett nemzet volt, amelynek közepe a folyamatos harcok és az üldözések miatt elnéptelenedett. Kutatások bizonyítják, hogy Mátyás király kora óta a XVII. század végére kétféle magyar emberrel lettünk kevesebben. A visszafoglalt országrész új urát kapott, az országot közigazgatásilag feldarabolták, leválasztották Erdélyt és a Délvidéket. A végvári vitézeket szélnek eresztették, a magyar nemeseket és polgárokat pedig megfélemlítették az eperjesi vérszótörvényesek kínzásaival és kivégzéseivel. Várainkat, építészeti emlékeinket felrobbantották és a felismerhetetlenségig lerombolták. A királyaink maradványait eltüntették, a magyar kincseket kilopták az országból, közülük a nemesfémeket beolvastották. Bátran mondhatjuk, hogy az ország új urai mindent megtettek a magyar nemzet egysége ellen.

A szabadság lángját a magyar szívekben újraélesztő II. Rákóczi Ferenc vezette szabadságharcot az aszály, éhínség és a behurcolt pestisjárvány közvetett segítségével térdre kényszerítette a Habsburg túlerő. Ez volt az utolsó esély az önálló magyar királyság visszaállítására. A Habsburg-ház elfogadtatta a nőági örökösödést és így a fiatal Mária Terézia előtt megnyílt az út a magyar Szentkorona felé. Megindultak a telepítések és nagy támogatásokkal csábították magyar földre a német telepeseket, a magyarok számára pedig ugyanakkor megtiltották bizonyos határterületekre való visszaköltözést. Az életüket és vérüket a királynőnek felajánló nemesek talán hálát várhattak katonai szolgálathoz és hűségükért, de az európai Habsburg hatalom helyreállításáért jutalmuk az abszolutista kormányzás erősödése, a magyar székelység Mádéfalván történt tömeges kegyetlen kivégzése és elűldözése és II. József későbbi átokfutó kormányzása lett.

Ebben a korban építkeztek itt Tétényben elődeink, mert a korban is meg kellett találni az Istenbe és a magyar jövőbe vetett reményt. Dolgoztak a földeken, telepítették a szőlőket, szüreteltek, utakat javítottak, házakat és templomot, iskolát építettek és közben családot is alapítottak, gyereket neveltek, gondoltak az utódaikra.

Erről a korról tanúskodik a templom latin nyelvű szentelési irata is. A szentelést végző hatvankét éves Padányi Bíró Márton veszprémi püspök 1755-ben már veszprémi püspöksége tizedik évében járt. Megbízatásának kezdete óta nagy lendülettel fogott a katolikus egyházszerkezet újjáépítéséhez. Egyházmegyei kormányzásának alig két évtizede alatt hatalmas munkát végzett: nyolcvannyolc templomot épített és százkilencet felújított. Harcos barokk egyházfő volt, aki bár protestáns családból származott, mindent megtett azért, hogy a katolikus egyház a török kor után protestánssá lett településeken új erőre kapjon. Világi úr volt, főispán, aki hű volt a Habsburg hatalomhoz, reménykedett Mária Terézia uralkodásának sikerében, de csalódásai után élete vége felé már inkább a megbékélést és az elmélyülést kereste.

Ha lenne egy időgépünk, és hirtelen meglátnánk, hogy kik voltak itt a felszentelési misén Padányi Bíró Márton veszprémi püspökkel együtt, akkor azt hiszem, nagyon csodálkoznánk a külsőségeken, a ruhákon, a beszéden, amit hallanánk. Talán látva a hitüket és eltökéltségüket, küzdelmeiket és reményüket abban a valóban nem könnyű korban, meg is erősödnénk, mert elődeink mindig bíztak abban, hogy Magyarország Boldogasszonya és királynője, ahogyan ősi himnuszunk mondja: nem felejtkezik el tulajdonáról, vagyis rólunk és édes hazánkról.

Ha ők így bíztak, bízzunk mi is!

Rátkai Balázs

### **Botos Ferenc: BÜKK TESTVÉR**

/haibun/

Hamvas Béla koloskai hársára emlékeztet.  
Talán kevésbé zord környezetben, de itt is mindig meg kellett, és mindmáig meg kell küzdeni az életért. A göcsörtös, zömök törzsön egyenes vonalat nem talál a szem, izmos gyökerek gombolyulnak gordiuszi csomóként a hegyoldalba: a Teremtő villámkardjától ezidáig megkímélve. Tavaszoként, harsanva kiszökdülő lombkorona hirdeti a feltámadó élet áldott megújulását.

világfa tengely  
göcsörtös, zömök törzsű  
ősöreg fénybükk

## **Ne vígy minket kísértésbe, de szabadíts meg a gonosztól!**

Arra buzdítok mindenkit, hogy október 5-től 3 napon át (Magyarok Nagyasszonya ünnepéig) imádkozzon és lehetősegi szerint böjtöljön a békéért.

**Boldogasszony, Béke királynője könyörögj érettünk!** Lajos atya

## **A MIATYÁNK imádságunk értelmezéséhez:**

A kinyilatkoztatás Krisztusban teljesedett be. Míg a zsolnárokat Krisztus vette át, addig a Miatyánkra ő tanította az embereket. Teljes szövegét Szent Máté evangéliumában találjuk (6,9-13); Minden mondatában ott van az Ószöveget, annak Krisztusban való beteljesedése is; egyben mindegyik személyes felszólítást tartalmaz számunkra.

Krisztus kiérdemelte nekünk a fogadott fiúság kegyelmét, ezért vehetjük át tőle, és mondhatjuk mi is:

**MI ATYÁNK, AKI A MENNYEKBEN VAGY!**

Krisztus, mint Főpap, Isten nevét áldozattal szenteli meg, amely egyszerre engesztelő és dicsérő - hogy Isten neve bennünk és általunk szentelődjék meg. És ez a keresztségben már elkezdődött:

**SZENTELTESSÉK MEG A TE NEVED!**

A szétszórta zsidó népből Isten kovácsolt egy nemzetet, majd egy országot. Dávid király, mint Krisztus előképe, Isten országának közeledtét jelezte. Krisztus pedig, mint Király kihirdeti Isten országának elérését. A Krisztus vére és szenvedése által megszerzett ország reménybeli polgárai vagyunk:

**JÖJJÖN EL A TE ORSZÁGOD!**

Krisztus, mint PRÓFÉTA az Őt küldő Atya akaratát teljesíti; még az Olajfák hegyén is ezt akarja. Isten akaratát nekünk itt a földön kell betöltenünk:

**LEGYEN MEG A TE AKARATOD, AMINT A MENNYBEN, ÚGY A FÖLDÖN IS!**

Isten mindenben gondoskodott a népről, amelynek kinyilatkoztatta magát. - Krisztus, mint FŐPAP az Eukarisztiában örök táplálékot adott a vándorúton járó embereknek. Bizalommal kérhetjük tehát égi (és földi) kenyérünket:

**MINDENNAPI KENYÉRÜNKET ADD MEG NEKÜNK MA!**

A bűn Isten uralmával szembeni adósság, amelyet csak Ő engedhet el. - Krisztus, mint KIRÁLY megadja apostolainak az oldás-kötés hatalmát. - Csak akkor nyerhetünk mi is bocsánatot, ha megbocsátók vagyunk:

**ÉS BOCSÁSD MEG VÉTKEINKET, MIKÉPPEN MI IS MEGBOCSÁTUNK AZ ELLENÜNK VÉTKEZŐKNEK!**

Az első kísértéstől kezdve ott a lehetőség, hogy az emberi akarat Isten akaratával szembeszegüljön (Ádám, Káin stb.). - Isten akaratának teljesítése érdekében még Krisztusnak is meg kellett hoznia a maga áldozatát. A kísértésnek mindig ellenállhatunk, ha azt tudjuk mondani:

**ÉS NE VÍGY MINKET KÍSÉRTÉSBE, DE SZABADÍTS MEG A GONOSZTÓL!**

S mindazt, amit kértünk, egyúttal teljes odaadásunkat is sűrítjük bele ebbe az egyetlen szóba: **ÁMEN.**

## **Rózsafüzér zarándoklaton**

Idén végre a megszokott módon került megrendezésre 2022 május 14-én a Budapest körüli Élő Rózsafüzér zarándoklat, immár a XV. alkalommal. A zarándoklat célja mindig ugyanaz. Jézusért és Jézus nevében útra kelni, imádkozni hazánkért, Budapestért és a békéért.

Tavaly előtt a pandémia beletenyelt a zarándoklat megszervezésébe, de néhány lelkes hívő azért egyénileg végigjárta az 5-ös szakaszunkat. 2021-ben már hivatalosan is megrendezésre került, bár kissé rendhagyóan, pontosabban egymástól kellő távolságban gyalogolhattunk, de lelkileg megfelelő közelségben. Idén Farkasréten (a kezdőponton) nagyjából 50-en gyülekezhettük. Kaptunk lelki vezetőt is, Babos Áron atyát, aki ifjúsági referens az Esztergom-Budapesti Főegyházmezejénél. A lelki vezető kellően fontos a zarándoklat során. Áron atya magával hozta az Oltári-szentséget is egy monstranciában, melyet mindvégig a feje felett tartott. Többen megkérdezték, hogy miért hozta el a Szentséget. Válasza egész egyszerűen az volt, hogy lássák az emberek. Lehet, hogy éppen ez volt az oka annak, hogy Nagytény fele többen indultak el, mint Máriaremete felé. Gazdagréten rövid pihenőt tartottunk, itt az Örökmozgó kápolna- mely Szent Pio atya emlékére épült- mindig nyitva áll. Továbbhaladva kissé bővült a létszám, a korosztály is vegyes volt. Volt, aki spontán kapcsolódott be a zarándoklatba, nem ezt tervezte mára, de Valaki vagy valami mégis megérintette. Kelenvölgyben elimádkoztuk a Lorettói litániát, ezt követően a házigazda asszonyok igyekeztek feltáplálni minket. A templom mellett nemrégben egy kálvária épült, ennek a végpontján történt a városunk megáldása, ahol mellest gyönyörű kilátás nyílik a városra. A zarándoklat-gyaloglás során az is előfordul, hogy olyan hívők találkoznak ott „először” és elegyednek beszélgetésbe, akik évek óta ugyanabba a templomba járnak, mégsem ismerik egymást. Itt is volt ere példa.

A Vöröskúti határsor lépcsőit leküzdve a Kamaraerdőbe érkeztünk. Itt lehetőség nyílt a kötetlen beszélgetésre vagy éppen szentgyónás végzésére. Ez követően a Szent István templomba tértünk be. Udvarnok László atya fogadott minket. László atya mindig tud valami újat mondani a templomról. Pedig legalább 10 alkalommal voltunk itt. Nem tudjuk, hogyan csinálja. Többek között megtudhattuk tőle, hogy a húsvéti gyertya az Oltáriszentséget jelképezi. (Talán nem mindenki tudja). Valamint Jézus Krisztus a feltámadásával kiszakadt a térből és időből, ez azt jelenti, hogy folyamatosan segítségünkre van bárhol. A Baross Gábor telepi Jézus Szíve templomban Sisak tanár úrtól egy új Mária éneket hallottunk.

Tizenkilenc kilométer után megérkeztünk a végpontba, a plébániánkhoz. A záró szentmisében Mohos Gábor atya kifejtette, hogy a zarándoklat, a közös rózsafüzér imádságok és Mária énekek tulajdonképpen áldozatvállalás, melynek során valamit adunk és cserébe sokkal többet kapunk: Isten áldását és kegyelmét. Ha teszünk egy lépést, akkor a szívünket nyitjuk egy kicsit jobban ki, ekkor Isten ajándékával jobban betelünk.

Király Z.

### Szeptember 8-án ünnepeltük Szűz Mária születésnapát.

Templomunk felszentelésének ünnepén egy kicsit érdemes erre is figyelni. Olyan szépen Kisboldogasszonynak nevezi magyar népünk ezt az ünnepet. Mi már tudjuk, hogy Szűz Mária boldogsága nem egy életállapot egy kellemes érzés, hanem: „Boldog vagy, mert hitted, hogy beteljesedik mindaz, amit az Úr mondott neked.” (Lk 1, 45) Ez persze nem mindig könnyű.

Károlyi Amy verse érdekes gondolatot vet fel.

„Fiút akart. És mostan bánta,  
hogy ölében, csak lány a lánya.” Lehet, hogy szent Anna tényleg fiút szeretett volna. Elképzelhető, hogy számára a kislány születése egy kis fájdalmat vegyített a nagy örömbé. Azt sem tudjuk, mit szolt az édesapja.

Mi mindannyian tiszteljük a boldogságos szűz Máriát, viszont ritkán jut eszünkbe, hogy neki is voltak szülei, akik nélkül nem juthatott volna el oda, hogy megszólítja őt az angyal. Isten tervében benne van az a sok-sok ember is, aki együttműködik vele, hogy mindent meg tudjon valósítani. Mi olyan szívesen megfélekedünk erről.

Ha tudatosan éljük keresztény életünket, akkor mindennap hálát kell adnunk azért, hogy Isten meghívott minket munkatársainak. Ami persze azzal is jár, hogy keressük az Ő útját, igyekszünk megvalósítani akaratát.

Persze nem könnyű beteljesületlen álmainktól búcsút venni. Ilyenkor eszünkbe juthat szent Anna. Biztosan nem bánta már, hogy lánya lett, amikor megtudta, hogy ő lesz a Megváltó édesanyja.

Boronkai Zsuzsa

*Olvassunk verset, mert érdekes!*

Károlyi Amy:

Három Mária- ének

I.

*Kisasszony született...*

Mikor a bimbók aludni mentek,  
kinyitotta szemét egy gyermek.

Széles térdén ringatta Anna,  
kicsi- Mária édesanyja.

Fiút akart. És mostan bánta,  
hogy ölében, csak lány a lánya.

De amint nézte, amint fogta,  
mellét egy kis kéz szorította.

S mint eső után a nap szárít:  
felszárította szempilláit.

S mint kaptár zsongott a reménység  
tároló szívében. S szólott száján:  
olt még rózsát e kis ágacska  
Dávid száradó rózsafáján!

## A Hűségéről – nem elcsépelte ez már egy kicsit?

Kedves Nagytétényiek!

A hűségéről lehet sokféle megközelítésben is beszélni. Van az a szint, amikor azt értem alatta, hogy nem csalom meg, nem hagyom el a másikat. Ez mondjuk a legelső, a beugró szint, amit azért mindenkinek illik betartania, már csak saját önbecsülése miatt is, meg hát létezik az a parancs is, az a normális emberi együttélést lehetővé tévő alapszabály is, a másinak rosszat nem akarok. Azzal, hogy ez az alapszint nem azt akarom mondani, hogy ezt mindig könnyű megvalósítani, de igazából most nem is erről szeretnék veletek gondolkodni.

Számomra az elmúlt időszakban nagyobb kérdéssel jelenik meg a hűségnek egy másik árnyalata, méghozzá amit más rokonértelmű szavakkal például állhatatosság, kitartásnak is hívhatnánk. Azért foglalkoztat ez

mostanában, mert egyre több olyan emberrel találkozom, akik egyszerűen abba akarják hagyni azt, amit eddig lelkesen csináltak, például önkénteskedést valahol. A legtöbbször a kiegészítő szót használják, rendkívül divatos, különösebben a fiatalabb generációk körében, erről már nagyobb mennyiségben olvashatunk is különböző cikkeket, például a Z generációval kapcsolatban. De én még csak nem is a Z generációról szeretnék most írni.

Hűséges az ember sok mindenkihez, mindenhez lehet, például Istenhez, a másikkal, álljon az közelebb vagy távolabb tőle, saját magához, egy közösséghez, egy küldetéshez. Sőt ahhoz az úthoz, amelyen egyszerű szeretetből, szerelemből, elhivatottságból elindult. A népmesék is arról szólnak, hogy a legnehezebb gyakran az elindulás. Ha már elindultunk, és állhatatosan végig-

járjuk az utunkat, akkor az bár lehet, hogy nagyon nehéz lesz, de mindig lesznek segítőink, és a végén sikerülni fog.

Mitől is lehet egy út nagyon nehéz? Mert közben néha bele kell halni, ahogy ezt a népmeséink is tanítják. Mert néha nagyon magányosak vagyunk közben. Mert bár azt gondoljuk, hogy mennyi mindent letettünk az asztalra, mégis alig kapunk dicséretet. Mert bár azt gondolom, hogy nálam van az igazság, ezt mások teljesen más-képp látják. Mert úgy érzem, hogy mindig csak adok, és alig kapok.

No, ezek azok a pontok, ahol az ember első közelítésben azt gondolhatja, hogy rendben, eddig volt, nekem erre nincs szükségem. Nem akarok ebbe belerokkanni, belehalni. És ekkor kell, hogy: „felfakadjon számon az emlékezés csókja”, ahogy ezt A halhatatlanságra vágyó királyfi című mese egyik változatában, amelyet Móricz Zsigmond gyűjtött, olyan szépen olvashatjuk.

Mire is emlékezzünk? Arra, hogy mi a végső célunk, hogy miért is kezdtük el, hogy eddig mit adott ez az út akár magunknak, akár másoknak, akár a közösségünknek. Mennyi minden várhat még ránk! Milyen elhatározásokkal és ígérettel indultam el az úton? Hányan vannak olyanok, akik számítanak ránk ezen az úton?

De még egypár szó a hűségéről. Az úton lévő állhatatosságunkat egyfajta szolgálatnak is tekinthetjük. Korábban azt mondták, hogy a munka nemesít. Én pedig azt állítom, hogy a szolgálat az, ami nemesít. A munka még tud semleges lenni, és ha olyan, akkor bele is rokkannhatunk, valóban. Ha a munkát, a tevékenységünket szolgálatnak tekintjük, akkor az felemel. Ennek érzékeltetésére egy Teréz anya történet jut az eszembe. Történt, hogy egy csoport ment hozzá, és egész nap vele voltak. Látták, ahogy ápol az utcán egy fekélyes, sebhelyes embert. Sem a látvány, sem az „illatok” nem voltak üdítőek. A csoportból megszólalt valaki: „Én ezt semmi pénzért sem csinálnám.” Teréz anya feltekintett rá és azt mondta: „Pénzért én sem.”

Nekünk a Hálóban van egy mondásunk: „Az az igazi Hálós, akinek már fáj a Háló.” Éppen a korábban felsoroltak miatt, mert nem dicsértek meg, mert egyedül éreztem magam, sőt megbántottak stb. Így lehetünk ezzel az egyházközségünkben is itt, Nagytétnyben. Például: „Javasoltam én itt már annyi mindent, de senkit sem

érdekelt.”, vagy: „Az utóbbi hónapokban mindig ide jártam, de senki sem szólított meg.”.

Szerencsére itt az egyházközségünkben vannak hűséges emberek, vannak hűséges hőseink. Ezeknek a hősöknek szeretnék most köszönetet mondani. Tudom, hogy mennyi fájdalom, elkeseredés, emberi konfliktus is van az időnkénti elkedvetlenedés mögött. És mégis a mi hőseink itt vannak, és végzik a dolgukat, járnak azon az úton, amelyen egyszer elindultak. És abban is biztosak lehetnek, hogy lesznek segítőik, lesz eredmény, és a végén lesz, aki megköszöni ezt nekik. Én most név nélkül is, de megteszem, akinek inge, kérem, vegye magára! Köszönjük nektek!

És mit kívánhatnék még a végén? Legyen minél több olyan ember, aki szolgálatának egy részét az egyházközségünkben végzi hűségesen, és akik jelenleg esetleg kifáradással küzdenének ezen a téren, kapjanak sok erőt a többiektől. Ez pedig, hogy erőt adjunk egymásnak, mindenkinek dolga, függetlenül attól, hogy tevőlegesen mennyi feladata van. Ennyivel mindenki hozzájárulhat, mint ahogy ezt jelen sorok írója többször is megtapasztalta már.

Szeretettel

Szeibert András

## Mozizás a Bakonyban

Az eddigi filmklubos táborok sikerein felbuzdulva ismét elmentünk néhány napra a nyáron, az idén Bakonybélbe. Még első délután megnéztük a Hubertlaki - tavat, azaz a „magyar Gyilkos-tót”. A visszaút során sikerült ismét bőrig áznunk.

A közös békés, nyugodt reggelizés után mindennap kirándulni indultunk. Egyik nap megjártuk a Kertesköi - szurdokot, a másik nap Bakonyújvár romjait néztük meg, és a Gerence-patak völgyében sétáltunk. Az erdő fás lombjai alatt kirándulva egészen elviselhető volt a meleg.

Kirándulás közben zsolozsmáztunk, ezzel a közös túrák és a házimoizás mellett minden napot megtöltöttünk szakrális tartalommal is, így táborozásunk nemcsak kellemes időtöltést jelentett, hanem hitünk gyakorlását is. Két este el tudtunk menni szentmisére a bencésekhez. A mise magasztosságát emelte, hogy latinul is énekeltünk.

Egyik este a Pannon Csillagda éjszakai programján is részt vettünk. A planetárium nagyon szép volt. Megható volt látni a Szaturnuszt távcsőben, valamint a Hold krátereit. A távcsővezés után a planetáriumban filmvetítés is volt. Sajnos éjfélkor, így a csendes félhomály békés álomba ringatott minket. Mielőtt elaludtunk volna, Galileo Galileiről hallottunk sok okosat, bár néhány egyházkritikus történet is belekerült a mondanivalóba, aminek az igazságtartalma megkérdőjelezhető. Mégis, összességében sokat tanultunk és jó élménnyel gazdagodtunk.

Együttes főzőcskével gondoskodtunk a vacsoránkról, illetve egyik alkalommal grilleztünk. A kiadós túrák és a jó levegő a jó étvágyat is meghozta.

Esténként pedig megnéztünk egy-egy vidám filmet.

Boronkai Miklós

## Egyházközségi tábor 2022 Balatonakali

Ködös hideg reggelrel indult a nap, melyen visszaemlékezem egy élményekben gazdag nyári táborra. Az idei NEK-TÁR-t Balatonakaliba szervezték, melynek nagyon örültünk a Balaton, a táj és a családi kötődés kapcsán.

Ez az utazás számomra nem csak a lelki feltöltődés, megerősödés kezdetét jelentette, hanem egy új élethosszig tartó út kezdetét is. Megérkezve igazi táborhangulat fogott el. Kis faházak, közös mosdó, fürdő. Az étkező, melyből igazi kis közösségi helyet varázsoltak az otthon gondosan összekészített finomságok, gyümölcsök, szörpök, italok és persze a reggelek egyik nélkülözhetetlen eleme a kávé! Az ismerős arcok örömmel fogadtak, kaptunk kulcsot a

faházunkhoz, sorban álltunk a bejelentkezéshez, ágyneműosztáshoz, minden fontos információt megtudtunk és kezdhettük is a feltöltődést. Az első este az ismerkedéssel indult, hála Istennek minden évben vannak új táborozók. Mi tavaly kezdtük. A fiam megkérdezte „Anya meddig tart a tábor?”. Gondoltam arra kíváncsi, hogy hány napig maradtunk, de nem. Ő úgy gondolta, hogy amikor ő felnőtt lesz, el tud-e jönni a gyerekeivel. Szerintem ez a gondolat mindent elmond a táborról, az ő kis gyermeki szívét rabul ejtette ez a közösség, a lelkiség. Természetesen, amikor megkérdezték minnek örül itt a legjobban a balatoni fürdést választotta.

Valahol mélyen mind ilyenek vagyunk, mint ez a gyermeki szív: örülünk a Balaton adta élményeknek, de legbelül ott van Isten munkálkodó szeretete, mely formál minket nem csak a tábori előadásokon, programokon és miséken keresztül, hanem az egyházközségünk által mindennap.

Gadácsi Réka

## Élménybeszámoló a hittanos táborunkról



Augusztus végén újra benépesült a plébánia udvara. Idén 22-en töltöttük együtt a hetet, testileg-lelkileg töltökezve. Minden tábor tervezésénél izgulok, hogy jól érzik-e magukat majd a gyermekek a programokon?! Szerencsémre olyan gyerekek, fiatalok vesznek körül, akik mindenre kaphatóak és maximálisan együttműködők, így idén is egy vidám, mozgalmas táboron vagyunk túl.

Témánk Jézus „én mondásai” volt, minden nap kiscsoportokban feldolgoztunk egy-egy mondatot. Programjaink között szerepelt a templomtorony bejárása, Sziklatemplom meglátogatása, majd csúszdázás a Gellért hegyen, de voltunk a Velencei tónál is, ahol egy szuper, napsütéses, fröcskölős napot töltöttünk együtt.

Hálásan köszönöm a segítséget Börcsök Nikinek, aki szabadidejét feladva velünk volt egész héten,

Botos Istvánnak, hogy bemutatta a templom minden zugát és a toronyba is felvitte a gyermekeket, Kuzmich Dodónak és Borinak, akik a Velencei tavi napunkat tették még biztonságosabbá.

Köszönet a szülőknak, akik ránk bízták a gyermekeiket.

Külön köszönet fiataljainknak (Jendrics Bori, Németh Csenge, Pörge Rebeka, Németh Dániel), akik segédkeztek a csapatvezetésben, minden reggel korábban jöttek, hogy a reggeli és a ház készen várja a gyermekeket. (Németh Zsuzsi)

### Gyermekek élménybeszámolója:

„Vicces volt!” Legjobban az tetszett, mikor felmentünk a haranghoz.” Sz. Réka

„Jó volt, mikor csapatban dolgoztunk!” B. Julcsi

„Lelkileg is töltődhattünk, közben sok játék és vidámság is volt. Kiemelném, hogy nagyon jókat és sokat ettünk!” N. Rozi

„A csúszdaparkban sokat nevtünk, az Iga-túrán Dani állomásánál nagyon tetszett a feladatsor, a Velencei tóban, pedig sokat fröcsköltük egymást! Jó volt nagyon a hét!” M. Laci

„Jó volt látni a lelkesedést a gyerekek részéről!” J. Bori

„Tetszett a sok kreatív feladat és játék, jó volt, hogy mindenki élvezte, amit csinál.” N. Csenge

„Tetszett a záró program, főleg a pizza és a film!” N. Dani



## Köszönet és hálaadás a nyári hittanos táborért

A nyár egy különösen szabad időszak a gyermekek életében. A magyar gyakorlatban lévő, „hosszú” nyári szünet megszervezése komoly feladat a családok életében. Vannak a gyerekek, akik szeretnek táborba járni, vannak, akik nem annyira, és van, akiknek nem kérdés, hogy menni kell, mert nem tudja máshogy megoldani a család a tíz hetes szünetet.

Mi idén először vettünk részt a hittanos táborban, amiről előzőleg annyi hír jutott el hozzánk, hogy „akik tavaly ott voltak, mindannyian jól érezték magukat”.

Minden napnak „mottója” volt, így az első, harmadik és ötödik „csak” a plébánia környékén töltött napok is olyan komoly tartalmat kaptak, amire nem is gondoltunk elsőre. Csapatokban dolgoztak a gyerekek, játékos és szellemi

feladatokat kapva töltötték együtt az időt. Ami minden napra Németh Zsuzsi képei alapján jellemző volt: a munka, a mosoly, a játék és a nevetés. A LÉNYEG, ami összeköt: Isten ígéje.

Kedden a Szikla kápolnába és a csúszdaparkba mentek busszal, csütörtökön 38 fokos hőségben a Velencei tónál strandolt a csapat.

A hír igaznak bizonyult! Nagyon jól érezték magukat a gyerekek! Ezt honnan tudom? Bár az én kislányom nem egy beszédes típus, de most minden este mosolyogva mesélt a csapatáról vagy éppen a másik csapatokról, amikor megnéztük együtt a képeket. Bár a nyári szünetben viszonylag korán kellett kelnie, igyekezni kellett, hogy „nem szabad elkésni”- (aztán persze egyszer sikerült), és feltétlenül vissza kellett menni a táborzáró játékos vetélkedőre, pizzára és mozira, amire szülők is csatlakozhattak. Jó volt együtt lenni! Közösségekben lenni!

Én az „apró történetek embere” vagyok. Jó volt hallgatni, hogy mennyire figyeltek egymásra a gyerekek, és nagyon jó volt szülőként megtapasztalni, hogy itt mennyire figyelnek rá.

Köszönet Németh Zsuzsinak, Börcsök Nikinek és fiatal segítőiknek (Jendrics Bori, Németh Csenge, Németh Dani és Pörge Rebeka) a rengeteg programért és élményekért, de leginkább a „kézzel fogható” szeretetért, amivel körbe vették ezt a kis plébánia csapatot.

Köszönjük Lajos atyának a táborzáró szentmisét.

Baksay-Botos Eszter, egy édesanya

## Keresztút a békéért

A budafoki keresztút járás hagyománya a megboldogult Hollai Antal atyának köszönhető. Ez a hagyomány 2007-ben (a városmisszió évében) indult el és mind a mai napig tart.

Budafokon hozzávetőleg 40-50 hívő gyülekezett, a mi plébániánk is szép számmal képviseltette magát. Ez alkalommal a Budafok-Felsővárosi Jézus Szíve plébánia „vállalta be” a vezetést Szabon Gábor atyával. Esperes kerületünk vezetője Gábel Henrik atya tudunkra adta, hogy ezen a napon a Szentatya kérésére az egész világegyház imádkozik a világbékéért, különös tekintettel Ukrajnáért. Jézus Keresztjének erejéből béke támad. A Szent Kereszt felmagasztalása azt is jelenti, hogy a keresztények úgy tekintenek Krisztus keresztjére, hogy abból élet fakad, az örök élet, az újjászületett keresztény élet és a béke is. Ugyanakkor imádkoznunk kell a családkunk, egyházközösségünk békéjéért is. Isten imáinkat meghallgatja, elfogadja, és a javunkra fordítja. A háború okán Jézus Krisztus szenvedésére és halálára gondolhatunk, hiszen Jézus a szükség idején van hozzánk a legközelebb. Minden szenvedő és megholt Jézus oltalmában van.

A stációk szövegeit evangéliumi szakaszok adták, ezt követte egy-egy elmélkedés a háborúról. Talán a XII. stációt kell külön kiemelni:

*Jézus ekkor hangosan felkiáltott: „Atyám, kezedbe ajánlom lelkemet.” E szavakkal kilehelte lelkét. (Lk23, 46)*

A háborúban meghalnak az emberek, a háborúban meghal a béke, a háborúban meghal az igazság, a háborúban meghal az emberiség, a háborúban meghal az együttérzés. Te, Urunk, Jézus, velünk tartasz a halálba – de nem maradsz ott: mindent és minden jót, ami elpusztult, életre keltesz.

Jézus keresztútja tükröződik a mi szenvedésünkben. Jézus is együtt jár az emberekkel Ukrajnában és a világ más háborús övezeteiben. Jelenléte arra akar bátorítani bennünket, hogy együttérzők legyünk mindazokkal, akik szenvednek, különösen most a hozzánk közeli Ukrajnában szenvedőkkel és a menekülőkkel.

A keresztút járás elmélkedő imádság, gyakorolható egyénileg, csoportosan, családdal, gyakorlása Jézus Krisztus által lelkünk javára válik.

Király Z.

## VAN EGY ÁLMOM...

A Kelly Family családi zenekarnak van egy dala (We had a dream: one big family), melyben arról énekelnek, hogy álmodnak egy nagy családról, melyben harmóniában élnek és szeretnek az emberek...

Nekem is van egy álmom – egy nagy család, mely egy egyházközösség vagy inkább egyházközösség!

Ez egy olyan hely, mely TERMÉSZETES KÖZEG SZÁMUNKRA, ahol otthon érezzük magunkat, ahol BARÁTOKRA, KÖZÖSSÉGEKRE lelünk. Ahol nem vagyunk EGYEDÜL, nem vagyunk magányosak!

Itt megoszthatjuk ÖRÖMEINKET, BÁNATUNKAT, MEGHALLGATÁSRA és MEGÉRTÉSRE találunk.

Ahol a gondok, bajok idején valódi együtt-érzést, vigasztalást és BÁTORÍTÁST kaphatunk.

Ezen a helyen megtapasztaljuk a közös HIT MEGVALLÁSÁT, hogy hitünkben nem vagyunk egyedül.

Ezen a helyen mindenki fontos, mindenkinek feladata, helye van. Számítanak ránk és mi is számíthatunk másokra!

Itt szívből jövő munkával dolgozunk egymásért, s építkezünk! Nem azt nézzük, ki milyen hátsó szándékkal, gondolatlanul tesz valamit, hanem azt, hogy Isten országát építjük – együtt, közösen!

De mi kell mindehhez? Mi az, ami hiányzik, hogy megvalósuljon? Először is egy személyes döntés a közösség mellett, majd elhatározás és tett. És persze nyitottság, befogadás a másik felé. Tudni, hogy Ő is ugyanolyan szándékkal teszi azt, amit tesz, s közösen munkálkodunk. Megértés és együttérzés, mely az érthetetlen dolgokat is érthetővé tudja tenni...

S akkor majd:

- Nem ülünk idegenként a padokban! Érezzük, hogy helyünk van, s nem érezzük elveszettnek magunkat!
- Nehézségek idején egy egész közösség van mögöttünk – lélekből, imában, segítségben!
- Lelkesen jövünk Isten házába, mert már hiányzik a közelség és a közösség!

- Erős szükségét érezzük, hogy gyermekeink számára is átadjuk ezt a kincset, s elvigyük a templomba, a közösségbe!

És még egy dolog: A mai világban egyre nagyobb szükségünk van közösségekre, mely a világ ijesztő viharaiiban – háborúk, járványok, betegségek, széthúzás és ellenségeskedés közepette – összekovácsol Bennünket. Nem majd akkor kell elkezdni ezen dolgozni, amikor már nagy szükség van rá, hanem ITT és MOST!

(Németh András)

## PIROSKA ÉS FARKAS

a nyáron jól összeveszték. Az történt, hogy Piroska szerelmes lett, Farkas pedig csúfolta.

Egyszer, amint hazaértek, nagymama rögtön észrevette Piroska könnyeit.

- Attól tartok Farkas, nem voltál gáláns útitárs. El fog jönni az az idő, amikor te válhatsz a cukkolások célpontjává! Remélem, Piroska megértő lesz, és nem adja vissza azt, amit tőled kapott.

- No, de korholás helyett inkább mesélek egy vidám színdarabról. Ennek a darabnak a férfi főszereplője nagyon vágyott egy kedves, csinos szerelmes társra. Azt találta ki, hogy stewardessek között fogja őt keresni, mert a légikísérőket kedves, csinos lányok közül válogatják. Ő pedig a válogatottak közül fog tovább válogatni!

- Zárójelben közbeszúrom, hogy kettőt is választott, úgy, hogy ne tudják ezt egymásról, és hogy nála össze ne futhassanak. Amikor aztán megváltozott a repülőket menetrendje, jött a kacagató kavardóság.

- Most visszatérek a főszereplő ötletére, mert az a javaslatom, hogy kövessétek a receptjét. De úgy, hogy ti a jó szívű gyerekeket meg a jó szívű embereket válogassátok ki. Az osztályban, az iskolában, mindenütt, mindenkor. És ezek közül szemeljétek ki a barátokat, pláne azokat, akiket közelebbről akartok megismerni, „körüljárni.” A nemes lelkű emberek figyelmesek, kedvesek, önzetlenek, mindig lehet rájuk számítani. Tőlük tud jó és szép lenni a világ.

Piroska gyorsan megszólalt: - Az biztos, hogy Farkast nem fogom beválogatni!

- Hát, azt hiszem, Farkastól most nem kell hozzászólást várnunk, - mondta nagymama - Inkább gyerünk, nézzétek meg, került-e valami az asztalra?

- Hát, az biztos! De ott nem fogunk válogatni - jópofizott Farkas. És máris a zsemlegombóc leves meg a rántott máj mellett termelt.

## KRÓNIKA

<b>Ápr. 24.</b>	Az isteni irgalmasság vasárnapja
<b>Máj. 14.</b>	Élő rózsafüzér zárandoklat
<b>Jún. 12.</b>	TeDeum – tanévzáró szentmise
<b>Jún. 29-júl. 3.</b>	NEKTÁR, egyházközségi tábor
<b>Aug. 15.</b>	Nagyboldogasszony ünnepe, templomunk búcsúja
<b>Aug. 15-19.</b>	Hittanos napközis tábor
<b>Szept. 4.</b>	Veni Sancte – tanévnyitó szentmise
<b>Szept. 14.</b>	Esperes kerületi keresztút-járás
<b>Szept. 30.</b>	A Sursum Corda programsorozat záró-koncertje templomunkban

## NAPTÁR

<b>Okt. 5.</b>	<b>Templomszentelés évfordulója.</b> Ünnepi szentmise és a kerek évfordulósok köszöntése
<b>Okt. 8.</b>	<b>Egyházközségi nap</b>
<b>Nov. 1.</b>	<b>Mindenszentek ünnepe</b>
<b>Nov. 2.</b>	<b>Halottak napja</b>
<b>Nov. 26.</b>	<b>Adventi koszorú készítés a közösségi házban</b>
<b>Nov. 27.</b>	<b>Advent első vasárnapja</b>

## Plébániai hittan

Szeptemberben plébániánkon több hittan csoport indult újtára, imádkozzunk a gyermekekért, hogy mind a hittan foglalkozásra, mind a szentmisékre buzgón járjanak.

### Péntek délután:

- **16:30-tól** a 2. és 3. osztályos gyermekeket várom, akik idén kezdik a két éves elsődolgozási felkészítést! Ebbe a csoportba október közepéig lehet csatlakozni.
- **17:15-től** folytatjuk a készületet, akik tavasszal lesznek elsődolgozók és hozzájuk csatlakoznak, akik tavaly októberben járultak a szentségekhez (jövőre együtt folytatják a hittant, de idén így tudtuk megoldani az órákat, jöjjenek bátran!)
- **18:15-re** várom a 13-15 év közöttieket, akikkel már a bérmlakozásra készülünk
- **19:00 órakor** kezdünk a 15 év felettiekkel, szintén a bérmlakozásra készülve (helyszínt tekintve, heti váltásban a plébánián és a közösségi házban).

### Vasárnap a legfontosabb hittan óra, a szentmise 9:30-tól kezdődik!

Bármilyen kérdés felmerül: [nemethzs10@gmail.com](mailto:nemethzs10@gmail.com) email címen elérhető vagyok!

Németh Zsuzsanna hitoktató

A Hírlevelet kiadja: a nagytétényi római katolikus egyházközség.

Alapította: Verőczei Gábor plébános és Szeibert András, Felelős kiadó: Szőke Lajos plébános

Szerkesztik az erre jelentkezők, írják az egyházközség tagjai, ezért akik a lapban bármit olvasni, látni szeretnének, valamit hirdetni, felajánlani, kérni óhajtanak, vagy bármilyen ötletük van a lappal kapcsolatban, azok a következő személyeket keressék:

Radeczky Zsuzsa (főszerkesztő)	(1225. Budapest, Március 15. u. 12.	Tel: (30) 620-5519	radeczky.zsuzsa@yahoo.de
Németh András (tördelő-szerkesztő)	(2440. Százhalombatta, Strand utca 44.	Tel: (20) 915-5280	annus.nemeth@gmail.com

A plébánia leveleszekerényébe is be lehet dobni híreket, üzeneteket.

A Hírlevél megfelelő mennyiségű anyag összegyűlte után, vagy alkalomhoz kapcsolódva jelenik meg. Az újság korábbi példányai a plébánián igényelhetők.

2 oldal (1 lap) előállítási költsége mintegy 20 Ft. A költségek fedezésére adományokat elfogadunk.